

Terugkijkend naar de afgelopen periode is het vak seminar anders gelopen dan ik van tevoren had verwacht. Voor mij was duidelijk dat ik een maatschappelijk onderwerp wou onderzoeken. Voor mijn afstuderen had ik contact met een kinderpsychologe. Zij was bezig met een project om een nieuw platform te ontwikkelen voor kinderen met ADHD en ASS hier kon ik me helemaal in vinden. Ik was al bekend met deze doelgroep door verschillende projecten en besloot daarom mijn onderzoek hierop te richten. Mijn onderzoeksvraag was 'Waar moet een UXD'er rekening mee houden tijdens de ontwikkeling van een informatieve app voor mensen met een ADHD en ASS?'

Aangezien deze opdracht door school werd overgenomen als groepsopdracht werd ik gemotiveerd om verder onderzoek te doen. Wel had ik mijn focus nog op mensen die extra begeleiding nodig hebben. Ik was op zoek naar een doelgroep waar ik nog niet eerder mee gewerkt had. Aangezien ik altijd al geïnteresseerd ben in de ontwikkeling van de mens besloot ik op onderzoek uit te gaan. Welke mensen ken ik die een bepaalde aandoening hebben? Ik zag verschil in gedrag bij mensen met een depressie en keek binnen mijn kringen wat mensen wisten over verschillende depressies.

Op social media stuitte ik op een aantal aanstootgevende of juist extreem positieve posts. Deze posts kwamen van iemand met een bipolaire stoornis. Ik werd getriggerd om dit uit te gaan zoeken. Ik vroeg aan anderen of zij misschien iemand kenden met deze stoornis en of ze wisten wat het inhield. Ze kwamen vaak niet verder dan depressie en onvoorspelbaarheid. Om een beter beeld te krijgen heb ik verschillende instanties gemaild en documentaires bekeken. Ik kwam er achter dat er weinig onderzoek is gedaan naar de relatie tussen mensen met BS en social media. Alleen onderzoeken naar depressie door social media. Gedurende het onderzoek heb ik het onderwerp steeds meer moeten afbakenen.

Uitgebreid onderzoek doen kost veel tijd. Zeker naar een onderwerp waar bijna niets over te vinden is. Alleen deskresearch was voor mijn onderzoek onvoldoende. Toen ik begon aan dit onderzoek hebben een aantal mensen me afgeraden dit onderwerp te onderzoeken. Mijn interesse won het van deze tegenspraak. Dit is een moeilijke, zeer onvoorspelbare maar zeer interessante doelgroep. Tijdens interviews met mensen met BS zag ik dat ook zij erg geïnteresseerd waren in dit onderwerp. Ze waren emotioneel betrokken.

Tijdens mijn presentatie sloot een extra klas aan. In die klas was een presentatie uitgevallen dus moest ik mijn presentatie houden voor twee klassen. Hierdoor moest ik snel leren om te schakelen. Ik was zenuwachtig maar kreeg de klas stil. Wellicht doordat ik mijn focus vooral had gelegd op de mens zelf en hoe zij de stoornis ervaren. Ik beschreef dan ook vooral de mogelijkheden en niet de beperkingen.

Ik denk dat ik veel heb gehad aan dit onderzoek. Ik heb zowel de doelgroep beter leren kennen als inzicht gekregen in het bedenken en toepassen van nieuwe features. Ook kreeg ik van meerdere mensen die werken met mensen met BS positieve reacties.